

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 86.218 van 23 maart 2000
in de zaak A. 85.622/VII-18.916.**

In zake : XXX,
die woonplaats kiest bij
Advocaat E. DE SIMONE,
kantoor houdende te DEURNE,
Sint-Rochusstraat 59

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
Minister van Binnenlandse Zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van
Ghanese nationaliteit, op 22 juli 1999 heeft ingediend
om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van
de beslissing van de gemachtigde van de Minister van
Binnenlandse Zaken van 30 juni 1999, waarbij een
aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel
9, derde lid, van de wet van 15 december 1980
betreffende de toegang tot het grondgebied, het
verblijf, de vestiging en de verwijdering van
vreemdelingen, onontvankelijk wordt verklaard, met bevel
om het grondgebied van het Rijk te verlaten, aan
verzoekster betekend op 9 juli 1999;

Gelet op de wetten op de Raad van State,
gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de
artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste
Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 2 december 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 14 januari 2000;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. MOONS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat E. DE SIMONE, die verschijnt voor verzoekster, en van Advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. XXX, van Ghanese nationaliteit, komt in België aan op 30 juli 1991 en verklaart zich dezelfde dag vluchteling (adm. doss., stuk 6).

1.2. De gemachtigde van de Minister van Justitie heeft haar op 17 maart 1992 het verblijf geweigerd, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten (adm. doss., stuk 18).

1.3. De gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken verwerpt op 11 augustus 1994 haar dringend verzoek tot heronderzoek (adm. doss., stuk 46) na ongunstig advies van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (adm. doss., stukken 44-45).

1.4. Bij brief van 4 mei 1995 doet verzoekster afstand van haar asielaanvraag (adm. doss., stuk 77). Zij dient op 19 juli 1995 een aanvraag tot vestiging in op grond van het huwelijk dat verzoekster aangaat op 17 augustus 1994 met de heer W. M. (adm. doss., stuk 97). Bij beslissing van dezelfde datum wordt haar aanvraag geweigerd. Er wordt haar tevens bevel gegeven het grondgebied van het Rijk te verlaten (adm. doss., stuk 98). Verzoekster dient op 19 juli 1995 een verzoekschrift in tot herziening van deze beslissing (adm. doss., stuk 99). Bij beslissing van 4 februari 1998 wordt het verzoek tot herziening verworpen (adm. doss., stuk 122).

1.5. Verzoekster dient op 5 maart 1998 en 8 maart 1999, door tussenkomst van de burgemeester van haar verblijfplaats, een aanvraag in tot machtiging van verblijf van meer dan 3 maanden, met toepassing van artikel 9, derde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, bij de Minister van Binnenlandse Zaken (adm. doss., resp. stuk 124 en stuk 127). Ondertussen wordt, bij vonnis van de Rechtbank van Eerste aanleg te Antwerpen van 9 juni 1998, het huwelijk van verzoekster (...) nietig verklaard wegens strijdigheid met de

Belgische nationale en internationale openbare orde
(adm. doss., stuk 128).

1.6. De motivering van de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken van 30 juni 1999, waarbij bovengenoemde aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9, derde lid, van de wet van 15 december 1980, onontvankelijk wordt verklaard, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten, aan de verzoekende partij betekend op 9 juli 1999, luidt als volgt (adm. doss., stuk 131) :

"(...)

Motivering : geen enkele uitzonderlijke omstandigheid wordt bewezen die het inroepen van de procedure artikel 9, § 3, kan rechtvaardigen; bovendien werd t.a.v. betrokken vreemdelinge reeds een verwijderingsmaatregel getroffen : op 13 februari 1998 werd aan betrokkene een bevel om het grondgebied te verlaten betekend (=bijlage 36).

(...).".

2. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.1. Overwegende dat verzoekster, wat betreft de eerste voorwaarde, in het eerste middel betoogt wat volgt :

"EERSTE MIDDEL : Schending van artikel 9,3 van de Vreemdelingenwet van 15.12.1980.

Verzoekster stelt dat de argumentatie van de bestreden beslissing niet geschied is op basis van het begrip buitengewone omstandigheden.

De effectief door verzoekster ingeroepen buitengewone omstandigheden worden niet of volstrekt onvoldoende overwogen of beantwoord.

Verzoekster had inderdaad gewezen op het feit dat zij al vele (8) jaren in ons land verblijft, in haar land van herkomst, zijnde Ghana, geen enkel belang meer heeft, in ons land volkomen geïntegreerd geraakte gedurende al die jaren (bevestigd door vele getuigen), verschillende jaren hier officieel heeft gewerkt en nu nog altijd werkt, nooit ten laste van de Belgische staatskas was, van onbesproken gedrag is en eerder als slachtoffer dan als 'dader' dient te worden beschouwd.

Om deze reden schendt de bestreden beslissing de bepalingen van artikel 9,3 van de wet van 15.12.1980.";

2.2. Overwegende dat in een eerste middel de schending van artikel 9, derde lid, van de Vreemdelingenwet wordt opgeworpen, doordat de verwerende partij "de effectief door verzoekster ingeroepen buitengewone omstandigheden niet of volstrekt onvoldoende zou hebben overwogen of beantwoord";

2.3. Overwegende dat artikel 9 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen bepaalt :

"9. Om langer dan de in artikel 6 bepaalde termijn in het Rijk te mogen verblijven, moet de vreemdeling die zich niet in een der in artikel 10 voorziene gevallen bevindt, daartoe gemachtigd worden door de Minister van Justitie of zijn gemachtigde.

Behoudens de in een internationaal verdrag, in een wet of in een koninklijk besluit bepaalde afwijkingen, moet deze machtiging door de vreemdeling aangevraagd worden bij de Belgische diplomatieke of consulaire post die bevoegd is voor zijn verblijfplaats of zijn plaats van oponthoud in het buitenland.

In buitengewone omstandigheden kan die machtiging door de vreemdeling worden aangevraagd bij de burgemeester van de plaats waar hij verblijft; deze zendt ze over aan de Minister van Binnenlandse Zaken of aan diens gemachtigde. In dat geval zal ze in België worden afgegeven.";

Overwegende dat als algemene regel geldt dat een machtiging om langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven door een vreemdeling moet worden aangevraagd bij de Belgische diplomatieke of consulaire post die bevoegd is voor zijn verblijfplaats of zijn plaats van oponthoud in het buitenland; dat in buitengewone omstandigheden hem evenwel toegestaan wordt die aanvraag te richten tot de burgemeester van zijn verblijfplaats in België; dat enkel wanneer er buitengewone omstandigheden aanwezig zijn om het niet afhalen van de machtiging bij de Belgische diplomatieke of consulaire vertegenwoordigers in het buitenland te rechtvaardigen, de verblijfsmachtiging in België kan worden aangevraagd;

Overwegende dat de buitengewone omstandigheden, waarvan sprake in artikel 9, derde lid, niet mogen verward worden met de argumenten ten gronde die kunnen worden ingeroepen om een verblijfsmachtiging te bekomen; dat de toepassing van artikel 9, derde lid, met andere woorden een dubbel onderzoek inhoudt :

1. wat de regelmatigheid of de ontvankelijkheid van de aanvraag betreft : of er buitengewone omstandigheden worden ingeroepen om het niet aanvragen van de machtiging in het buitenland te rechtvaardigen en zo ja, of deze aanvaardbaar zijn; zo dergelijke buitengewone omstandigheden niet blijken voorhanden te zijn, kan de aanvraag tot het bekomen van een verblijfsmachtiging niet in aanmerking worden genomen;

2. wat de gegrondheid van de aanvraag betreft : of er reden is om de vreemdeling te machtigen langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven; desbetreffend beschikt de Minister over een ruime appreciatiebevoegdheid;

dat vooraleer te onderzoeken of er voldoende grond is om verzoekster een voorlopige verblijfsmachtiging toe te kennen, de verwerende partij diende na te gaan of haar aanvraag wel regelmatig was ingediend, te weten of er aanvaardbare buitengewone omstandigheden werden ingeroepen om de afgifte van de verblijfsmachtiging in België te verantwoorden;

Overwegende dat in onderhavige zaak de aanvraag om machtiging tot voorlopig verblijf onontvankelijk is verklaard, hetgeen betekent dat de buitengewone omstandigheden die verzoekster heeft ingeroepen om te verantwoorden waarom zij geen aanvraag om machtiging tot voorlopig verblijf in haar land van oorsprong heeft ingediend, niet werden aanvaard of bewezen; dat verzoekster er derhalve ten onrechte van uitgaat dat de verwerende partij voorbijgaat aan de verschillende uitzonderlijke redenen aangehaald in haar aanvraag; dat bovendien, inderdaad, "het feit dat zij al vele (8) jaren in ons land verblijft, in haar land van herkomst, zijnde Ghana, geen enkel belang meer heeft, in ons land volkomen geïntegreerd geraakte gedurende al die jaren (bevestigd door vele getuigen), verschillende jaren hier officieel heeft gewerkt en nu nog altijd werkt, nooit ten laste van de Belgische staatskas was, van onbesproken gedrag is en eerder als slachtoffer dan als 'dader' dient te worden beschouwd" niet lijken te kunnen verantwoorden waarom verzoekster geen aanvraag om machtiging tot voorlopig verblijf in haar land van

herkomst heeft ingediend of kan indienen; dat de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken dan ook niet kennelijk onredelijk lijkt te zijn; dat het eerste middel niet ernstig is;

3. Overwegende dat verzoekster in een tweede middel aanvoert wat volgt :

"TWEEDE MIDDEL : Niet naleving van substantiële of op straffe van nietigheid voorgeschreven vormen, met name schending van artikel 62, 1ste lid van de Vreemdelingenwet van 15.12.1980. Schending van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van (de) bestuurshandelingen. Schending van artikel 149 Grondwet.

Artikel 62, 1ste lid van de Vreemdelingenwet van 15.12.1980 schrijft voor dat de administratieve beslissingen met redenen omkleed worden.

Artikel 3 van de Wet van 29 juli 1991 bepaalt dat de opgelegde motivering in de akten de juridische en feitelijke overwegingen moet vermelden die ten grondslag liggen aan die beslissing, en dat de gegeven motivering afdoende dient te zijn.

Aan de motiveringsverplichting is in casu geenszins voldaan.

Zo had verzoekster in haar verzoek d.d. 05.03.1998 en 08.03.1999 gewezen op het feit dat zij al vele (8) jaren in ons land verblijft, in haar land van herkomst, zijnde Ghana, geen enkel belang meer heeft, in ons land volkomen geïntegreerd geraakte gedurende al die jaren (bevestigd door vele getuigen), verschillende jaren hier officieel heeft gewerkt en u nog altijd werkt, nooit ten laste van de Belgische staatskas was, van onbesproken gedrag is en eerder als slachtoffer dan als 'dader' dient te worden beschouwd.

Op geen enkele van deze argumenten wordt ernstig geantwoord in de bestreden beslissing.

Zo wordt zonder enige toelichting gesteld dat geen enkele uitzonderlijke omstandigheid werd bewezen die het invoeren van de procedure artikel 9, § 3, kan rechtvaardigen.

Verzoekster meent dat het niet opgaat dat de overheid zich met een dergelijke summiere motivering er van afmaakt.

De gegeven motivering staat in geen enkele verhouding tot de gronden waarop verzoekster de machtiging tot verblijf vraagt.

Het gaat hier tenslotte om een persoon die meer dan 8 jaar in ons land verblijft, die gedurende die jaren de banden met haar land van herkomst heeft verbroken en zeer nauwe banden met ons land heeft ontwikkeld, wat door Belgische vrienden en kennissen wordt bevestigd.

Ter zake werd geen enkel socio-economisch onderzoek gedaan, wat in een geval als dat van verzoekster toch aangewezen voorkomt.

Zo wordt in de bestreden beslissing eveneens gesteld dat aan verzoekster reeds op 13.02.1998 een bevel om het grondgebied te verlaten werd betekend.

Op zich verhindert een eerdere verwijderingsmaatregel natuurlijk de toepassing van artikel 9.3. niet.

De bestreden beslissing schendt vanuit deze optiek alle aangehaalde wettelijke en grondwettelijke bepalingen.";

3.1. Overwegende dat verzoekster in een tweede middel de schending van de motiveringsplicht aanvoert aangezien er geen antwoord zou worden gegeven op verzoeksters argumenten;

3.2. Overwegende dat voor de bespreking van dit middel kan worden verwezen naar wat werd uiteengezet bij de bespreking van het eerste middel; dat de bestreden beslissing dan ook op het eerste gezicht in rechte en in feite als afdoende gemotiveerd kan worden beschouwd; dat het tweede middel niet ernstig is;

4. Overwegende dat geen van de middelen ernstig is; dat dienvolgens niet is voldaan aan de eerste van de twee door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State cumulatief opgelegde voorwaarden; dat deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten worden voorbehouden.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in openbare terechtzitting, op drieëntwintig maart tweeduizend, door :

de HH. D. MOONS, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
K. VANHOUTTE, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VANHOUTTE.

D. MOONS.